

8STE JAARGANG, NR. 137
3 MEI 2010

IN DIT NUMMER:

- 1 NIEUWSBERICHTEN**
6 BOEKBESPREKING
7 PLATENRECENSIES
 Phil Woods, Brown vs Brown, Eef van Breen Group, Amina Figarova, Jazz Orchest. of the Concertgebouw, Carmen Gomes Inc, Wired Paradise, Jeroen van Vliet & Sikeda e.a.
16 CONCERTVERSLAG
 Amina Figarova Sextet.
EN VERDER:
17 The Ramblers in Brussel
21 Rotterdamse Concerttips

JAZZFLITS 138
 staat 17 mei op
<http://www.jazzflits.nl>

NIEUWSSELECTIE

ORNETTE COLEMAN 'ARTIST IN RESIDENCE' OP NORTH SEA

Saxofonist Ornette Coleman is de 'artist in residence' tijdens het 35ste North Sea Jazz Festival. Dat wordt van 9 tot en met 11 juli in Ahoy, Rotterdam gehouden.

Coleman staat 9 juli op het podium met bassist Charlie Haden (voor het eerst na dertig jaar weer eens) en saxofonist Joshua Redman (wiens vader Dewey Redman in een van de Coleman Quartetten speelde). Een dag later speelt hij met zijn huidige kwartet repertoire van onder meer het album 'Sound Grammar'. En op de laatste festivaldag treedt de saxofonist op met de Bachir Attar & Master Musicians of Jajouka en zijn voormalige pupil, gitarist James Blood Ulmer. Verder komen naar Rotterdam: saxofonist Sonny Rollins, de Pat Metheny Group, toetsenist Herbie Hancock's 'The Imagine Project', de trombonist Bob Brookmeyer en de bassisten Dave Holland en Ron Carter. Het Nederlandse smaldeel wordt gevormd door onder anderen trompettist Eric Vloeimans, New Cool Collective, gitarist Jesse van Ruller, pianist Michiel Braam en saxofonist Ben van Gelder. Verder is er speciale aandacht voor nieuwe groepen uit New York onder de titel 'Global Brooklyn, NY'. Bigbands uit verschillende windstreken zijn gebundeld in het programma-onderdeel 'XXL'.

Het volledige programma van het North Sea Jazz Festival 2010 staat op:
<http://www.northseajazz.com/nl/schedule.aspx>

i a 77

JazzFlits

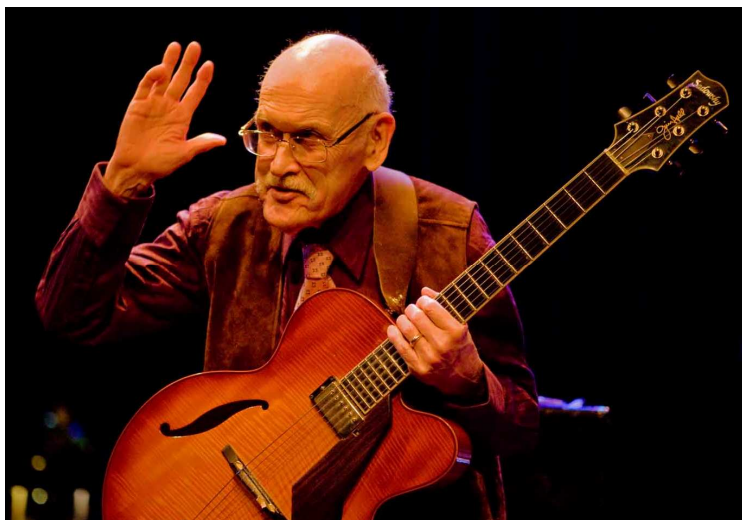
JAZZFLITS IS EEN ONAFHANKELIJK JAZZMAGAZINE

EERSTE EUROPESE KEEP AN EYE JAZZ AWARD VOOR STUDENTEN UIT PARIJS

De Franse studentenformatie Actuum heeft 17 april op het Conservatorium van Amsterdam de eerste Europese Keep An Eye Jazz Award gewonnen. Tweede werd Deko Motion, de Amsterdamse inzending.
 ...voor een uitgebreid verslag zie pagina 4

CONCERTVERSLAG

PUBLIEK BIMHUIS LUISTERT ADEMLOOS NAAR GITARIST JIM HALL

In een uitverkocht Bimhuis speelde op 21 april meester-gitarist Jim Hall. Buiten het podium ziet deze breekbare man eruit als een stoffige gepensioneerde kantoorbeambte, maar zodra hij zijn gitaar ter hand neemt verandert hij in een fluweelzachte gitaarfluisteraar. Hall is een meester in zacht spelen, soms vrijwel onhoorbaar, maar wel met een ongeëvenaarde trefzekerheid. Er werd ademloos geluisterd naar een stilteconcert waarbij het geklik van de camera's als donderslagen klonk.

Tekst en foto: Tom Beetz

Volg het jazznieuws op de voet.
<http://www.twitter.com/jazzflits>

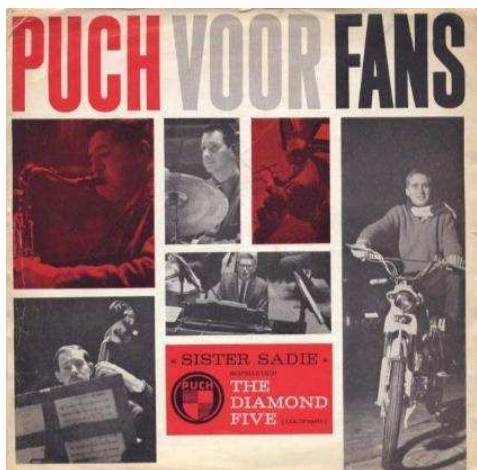
NIEUWS

Peter Guidi koninklijk onderscheiden

Saxofonist/orkestleider Peter Guidi is op 29 april koninklijk onderscheiden. Hij kreeg zijn lintje in de Beurs van Berlage uit handen van waarnemend burgemeester Lodewijk Asscher. Aansluitend was Guidi in het Conservatorium van Amsterdam te gast bij een optreden van het Amsterdam Jazz Orchestra.

Tobias Klein krijgt North Sea Jazz Compositieopdracht 2010

Rietblazer/componist Tobias Klein heeft de Compositieopdracht North Sea Jazz 2010 gekregen. Hij voert deze op 9 juli uit tijdens het North Sea Jazz Festival, samen met zijn trio Lackritz. De jury van de Compositieopdracht bestond uit Kim Bloem (programmeur North Sea Jazz), Armand Serpenti (muziekjournalist) en John Thomas (programmeur). De opdracht wordt jaarlijks verstrekt aan een jonge Nederlandse componist.

Onbekend werk Diamond Five op cd

Rond 1 juli verschijnt een cd met een aantal niet eerder uitgebrachte stukken van The Diamond Five. Ook staan er twee tracks op die beginjaren zestig als reclame voor het brommermerk Puch op een flexidisc (zie afb.) verschenen zijn. The Diamond Five bestond uit Harry Verbeke (ts), Cees Slinger (p), John Engels (dr), Cees Smal (ventiel-tb, tp) en Jacques Schols (b).

Yuri Honing breekt door in Korea

'White Tiger', het nieuwe album van Wired Paradise, is internationaal niet onopgemerkt gebleven. In oktober staan Yuri Honing cs. in Seoul (Korea). Voor dat concert zijn al 6.000 kaartjes verkocht. Ook spelen ze op het London Jazz festival en in Zwitserland en Duitsland.

PODIA

Paul van Kemenade. (Foto: Stef Mennens)

SAXOFONIST PAUL VAN KEMENADE IN NAJAAR OP EUROPESE TOURNEE

Zes landen zal de internationale groep van saxofonist Paul van Kemenade dit najaar in een Europese tournee aandoen. In totaal twaalf concerten staan op programma, waarvan een aantal zal worden opgenomen door de BBC-Radio (Londen), de ARD-Radio (Berlijn) en de Franse jazz-zender TSF.

Het startschot van de tournee wordt 16 oktober gegeven tijdens een optreden in het Radio 6-programma van 'Shouting Boots'. De finishvlag zal op 6 november tijdens het Berlin Jazzfest neerdalen. Van Kemenade maakt de tournee met trombonist Ray Anderson, drummer Han Bennink, gitarist Frank Möbus en basist Ernst Glerum. Ze doen ook nog het Belfast International Festival, Brugge en het Maastricht Jazzfestival aan. Van de Europese concertserie wordt een cd/dvd gemaakt Die verschijnt eind dit jaar.

DERDE SYMFONIE WYNTON MARSALIS IN JUNI IN PREMIÈRE

In Berlijn gaat op 9 juni de Derde Symfonie van trompettist Wynton Marsalis in première. Het stuk wordt in de Philharmonie uitgevoerd door het Berliner Philharmoniker en het Jazz at Lincoln Center Orchestra.

Naast het stuk van Marsalis staat Strawinsky's 'Petroesjka' op het programma. Het programma wordt een dag later herhaald. Op 12 en 13 juni worden de beide werken nogmaals uitgevoerd in de Arena in Treptow. Bij de muziek wordt dan gedanst door 170 Berlijnse schoolkinderen, op een choreografie van Rhys Martin. Dat project maakt deel uit van het Zukunft@BPhil-programma, dat het Berlijnse symfonieorkest uitvoert als onderdeel van de educatieve opdracht die het heeft gekregen. Eerder schreef Marsalis al een werk voor koor en jazzorkest ('Mass Abyssinian 200'). Zijn tweede symfonie, 'Blues Symphony', maakte hij vorig jaar speciaal voor de Atlanta Symphony.

NIEUWS

BOY EDGAR PRIJS 2010

Anton Goudsmit tijdens zijn 'feestje' in het Bimhuis. (Foto: Joke Schot)

Meer Jazz-prijs voor Willem Breuker

Willem Breuker, leider van het Willem Breuker Kollektief, krijgt dit jaar de Meer Jazz Prijs. Het kleinnood wordt hem 30 mei uitgereikt tijdens het Meer Jazz Festival in Hoofddorp. De prijs eert Breuker voor zijn gehele oeuvre. Dat bestaat uit onder meer zo'n vijfhonderd composities. Het Kollektief toert al 35 jaar. Onder anderen zanger Edwin Rutten, de zangeressen Greetje Kauffeld en Rita Reys, en drummer John Engels kregen de prijs eerder uitgereikt.

OVERLEDEN

Steve Reid, 13 april 2010 (66)

Drummer Steve Reid is maandag 13 april aan kanker bezweken. Reid is te horen op de wereldhit 'Dancing in the Street' van Martha & the Vandellas, maar werkte ook met trompettist Miles Davis. In de jaren zeventig drumde hij bij avant-garde musici als saxofonist Sam Rivers, trompettist Lester Bowie en pianist Mal Waldron. Verder maakten trompettist Freddie Hubbard en pianist Horace Silver van zijn diensten gebruik.

Gene Lees, 22 april 2010 (82)

Jazzcriticus en -historicus Gene Lees stond bekend om zijn persoonlijke essays en biografieën. Hij beschreef onder meer de levens van pianist Oscar Peterson, orkestleider Woody Herman en liedjesschrijver Johnny Mercer.

PRIJZEN

ANTON GOUDSMIT KRIJGT BOY EDGAR PRIJS

Onder grote belangstelling heeft gitarist Anton Goudsmit op 26 april in het Bimhuis in Amsterdam de VPRO/Boy Edgar Prijs 2010 in ontvangst genomen. Hij kreeg het bijbehorende beeld en de envelop met 12.500 euro van Bimhuis-directeur Huub van Riel.

Anton Goudsmit heeft zojuist de Boy Edgar Prijs van Bimhuis-directeur Huub van Riel (links) ontvangen. (Foto: Tom Beetz)

Van Riel omschreef Goudsmit als een gitarist die 'de goede noten speelt'. "Noten die je niet kan voorspellen en die niet beter kunnen." Goudsmit was bijzonder verguld met zijn onderscheiding, 'helemaal te gek', en voorspelde dat zijn dochtertje het plastic van Jan Wolkers zou gaan natekenen.

The Ploctones. (Foto: Joke Schot)

De winnaar moest hard werken op zijn feestje. Hij stond op het podium met vijf van de zes optredende ensembles: Estafest (hun debuutalbum verschijnt volgend jaar mei), het duo Dooyeweerd/Goudsmit, The Ploctones (waarmee Goudsmit de Boy Edgar Prijs-tournee gaat maken), Fugimundi en het New Cool Collective. Alleen bij het optreden van het Yedo Gibson Trio kon Goudsmit even rustig zitten. Anton Goudsmit is de derde gitarist die de Boy Edgar Prijs krijgt toegekend. Corrie van Binsbergen (1997/1998) en Franky Douglas (1994) gingen hem voor. (Hans van Eeden)

NIEUWS

EUROPEAN KEEP AN EYE AWARD 2010

Uit het juryrapport

Algemeen:

'Een hoog niveau en een zeer divers aanbod. Buitengewoon moeilijk om de verschillende stijlen te vergelijken.'

Winnaar Actuum. (foto: A'damse Hogeschool van de Kunsten; Hanne Nijhuis)

1e prijs, beste groep:

Actuum – Parijs

'Originele, frisse aanpak, zeer dynamisch en ritmisch erg aantrekkelijk. De presentatie getuigde van veel durf en overtuigingskracht. Eigen, onmiskenbaar Frans geluid.'

Drie van de vier leden van Deko Motion met de tweede prijs. (foto: A'damse Hogeschool vd Kunsten; Hanne Nijhuis)

2de prijs, runner-up:

Deko Motion – Amsterdam

'Uitstekend samenspel, bij vlagen bruisend. Hoog individueel niveau.'

Volg het jazznieuws op de voet. Ga naar:

<http://www.twitter.com/jazzflits>

VERVOLG PRIJZEN

FRANSE JAZZSTUDENTEN WINNEN DE EERSTE EUROPEAN KEEP AN EYE JAZZ AWARD

De Franse formatie Actuum, bestaande uit studenten van het Parijse conservatorium, heeft zaterdag 17 april de finale van de European Keep An Eye Jazz Award 2010 gewonnen. De groep kreeg een beeldje, gemaakt door Astri Blokbergen, en 3.000 euro. De finale werd gehouden in het Conservatorium van Amsterdam (CvA).

Op de tweede plaats eindigde Deko Motion, het kwartet dat het CvA vertegenwoordigde. Dit viertal kreeg een prijs van 1.000 euro. Jazzstudenten van zes conservatoria waren uitgenodigd voor de eerste Europese versie van de Keep an Eye Jazz Award. Maar omdat het vliegverkeer door een vulkaanuitbarsting stil lag, moest de delegatie uit Trondheim zich afmelden. Evenals jurylid bassist Gary Willis overigens. De studenten uit Kopenhagen haalden Amsterdam maar ternauwernood. Bij de start van de finale, rond 20.30 uur, waren twee van de vier man nog met een huurauto onderweg.

Tijdens de finale werd weer eens duidelijk hoe internationaal de studentenpopulatie van het CvA is. De Royal Academy of Music stuurde vier Britten, het Conservatoire de Paris vier Fransen, het Jazz Institute Berlin drie Duitsers en het Rhythmic Music Conservatory Copenhagen vier Denen. Amsterdam vaardigde echter een Griek, een Let, een Koreaan en een Italiaan af. Ook in de Amsterdamse voorronde, waarin 8 april zes conservatoriumensembles om de Nederlandse finaleplaats streden, stond geen enkele landgenoot.

De Londense formatie Forge mocht als eerste aan de bak. De leden speelden gedreven, maar brachten weinig opwindning in de zaal teweeg. Meer harten stal het trio van de Duitse pianist Lorenz Kellhuber. Met name de leider van het traditioneel musicerend driemanschap trok de aandacht. Een thuiswedstrijd speelde vervolgens Deko Motion. Zij werden hartstochtelijk toegejuicht. Niet ten onrechte. De 'Amsterdammers' acteerden op hoog niveau en presenteerden zich met hun hedendaagse jazz als de grootste kanshebbers op de eerste plaats tot dan toe. Maar toen kwam het Franse viertal Actuum, de enige finalist met een trompettist in de gelederen. Een freejazz-ensemble dat als een wervelwind door de zaal raasde. Het geïmponeerde publiek was muisstil. Opvallend was de humor die de Parijzenaars in hun muziek stopten. De toeschouwers luisterden keer op keer breedlachend toe. Indrukwekkend. Het Deense Majestic 12 had de ondankbare taak om na de latere winnaars op te treden. Adequaatspeelden ze een stevige set van met rock doordrenkte jazz, waarin de elektrische gitarist de blikvanger was.

Of het na afloop voor de jury - met Martin Fondse (orkestleider), Francien van Tuinen (vocalist), Sander Grande (programmeur), Maartje den Breejen (journalist), Jules Buckley (Metropole Orkest) en Ruud van Dijk (CvA) - erg moeilijk was, vraag ik mij af. Het was overduidelijk dat de Franse formatie het publiek volledig in de ban had. Hoe goed de anderen ook musicerden, geen van allen wisten zij het publiek in de overvolle 'Amsterdam Blue Note'-zaal zo aan zich te binden. De prijs voor de beste compositie (500 euro) ging naar Actuum. Als beste musicus werden twee drummers gekozen: Snorre Kirk (Kopenhagen) en Kaspars Kurdeko (Amsterdam). Zij mogen in Amsterdam deelnemen aan de Summer Jazz Workshop 2010. Radio 6 zendt op 14 juni opnamen van de finale uit. (Hans van Eeden)

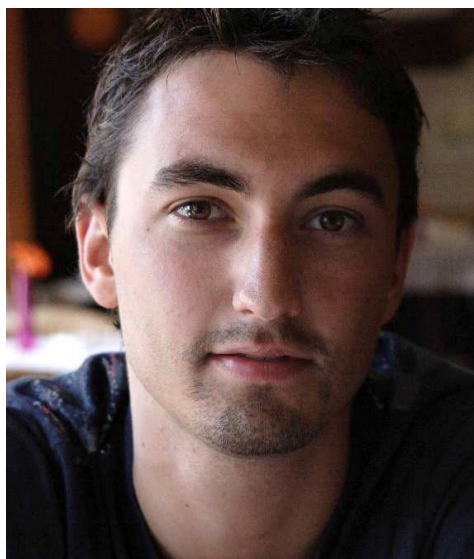
NIEUWS

Brouwer 5 jaar sponsor Breda Jazz
Bierbrouwer AB InBev zal de komende vijf jaar een van de hoofdsponsors van het Breda Jazz Festival zijn. De brouwer was al sponsor sinds het begin, maar deed nooit toezeggingen voor de wat langere termijn. Het festival is dit jaar van 13 tot en met 16 mei.

Codaex distribueert Hot Club-label
De Amsterdamse distributeur Codaex gaat het label Hot Club Records in Nederland vertegenwoordigen. In de catalogus van dit label staan onder anderen de gitaristen Jimmy Rosenberg, Angelo Debarre, Joseph Reinhardt, Jon Larsen, de Hot Club de Norvege, violist Stephane Grappelli en gitarist Django Reinhardt.

BJO in Lincoln Jazz Center

Het Brussels Jazz Orchestra gaat in de Dizzy Gillespie Coca Cola Club van Jazz at Lincoln Center (NY) optreden. Het orkest zal er in oktober optreden met pianist Kenny Werner.

Rik Mol. (Foto: Paul van Belzen)

Nieuwe cd Rik Mol af

'Funk on Me', het nieuwe album van trompettist Rik Mol, is gereed. De release is echter pas in september. Wel verschijnt de titeltrack in mei op single.

AJO neemt tweede album op

Het Amsterdam Jazz Orchestra (AJO) heeft eind april in Weesp zijn tweede cd opgenomen. De twintig jonge muzikanten van het orkest voerden onder leiding van Yaniv Nachum acht nieuwe composities uit. Het AJO bestaat sinds 2007 en maakte eerder het album 'Finding the Way'.

[...vervolg nieuws op pagina 19](#)

OVERIG

ENGELSE VINDING HELPT (BAS)SAXOFONISTEN MET NEKKLACHTEN

Door de sax op een andere manier om te hangen, kunnen veel (bas)saxofonisten van hun nekklachten afkomen. Dat stelt de Engelse ergonoom Judith Hills. Ze ontwierp een tuig dat het gewicht van de saxofoon op andere delen van het lichaam laat rusten.

Hills, onderzoeker bij de University of Glamorgan, werd op het probleem geattendeerd door haar collega Jim Barrett, die bas-saxofoon speelt in de jazzband Wonderbrass. Hij kreeg nekklachten door het gewicht van zijn tien kilo zware instrument. "At the worst point I was experiencing considerable back problems, having to use two pillows to be able to sleep, in extreme discomfort both standing and sitting", aldus Barrett 13 april op de website van BBC News. Naar aanleiding van het geval Barrett deed Hills onderzoek bij andere musici. "Research has shown that medium to high weights are best supported by the pelvic girdle/hips, as in rucksacks. Transferring the weight to a hip strap is the central design issue with the harness I am working on", aldus Judith Hills. Ze denkt dat ook bespelers van de bariton- en tenorsax baat bij haar uitvinding kunnen hebben. Op grond van haar onderzoek heeft ze twee tips voor saxofonisten. 1: "Don't support too much weight on your neck and shoulders and ensure that any straps do not create point pressure - padding is important." En 2: "Try to keep your back in a natural position with the spine vertical and head upright; this should give a small of the back curve and a small neck curve."

RITA REYS OPTIMISTISCH OVER DE TOEKOMST VAN DE JAZZ

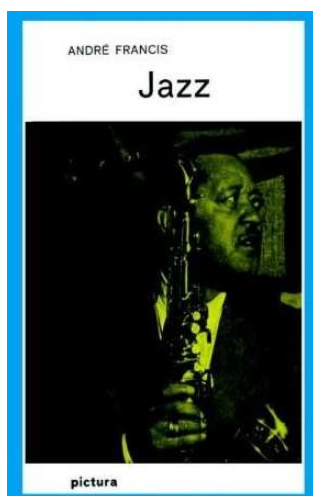
Zangeres Rita Reys (85) is optimistisch over de toekomst van de jazz. Dat zegt ze 19 april op de website van De Telegraaf. "Er staan toch elke keer weer erg goede zangers en zangeressen op."

De zangeres ziet genoeg mogelijkheden voor de jeugd om met jazz in aanraking te komen. "Er zijn jazz-zenders en er komen zoveel nieuwe cd's uit, en dan ook al die muziek op YouTube. De jeugd leert de muziek zo kennen." Desondanks is het voor jazz-musici niet zo gemakkelijk om een goede boterham te verdienen, merkt Reys op. "We hebben een vak gekozen waarin je vaak niet dag in dag uit werk hebt." Zelf treedt ze nog drie keer per maand op. "Ik zie mijn vak als een roeping. Juist omdat ik nu zo oud ben, merk ik dat ik er geen afstand van kan doen, ik wil blijven zingen. Het wonderlijke is dat mijn stem erg goed blijft, hooguit een halve toon lager." Niettemin begint ze de jaren wel te voelen. "Ineens merk ik dat er vaak hoge trappen in theaters zijn. En dan dat reizen... Maar als ik op de bühne sta, is het heerlijk."

Eind april verscheen haar nieuwe album 'Young At Heart'. Daarop is haar vaste kwartet onder leiding van bassist Ruud Jacobs te horen. Gastsolisten zijn hammond-organist Thijs van Leer en saxofonist Scott Hamilton. Eigenlijk had Reys saxofonist Johnny Griffin willen hebben, onthult ze in het vraaggesprek. "We waren al helemaal rond met saxofonist Johnny Griffin als gastmuzikant, daar ben ik ooit nog mee op tournee geweest. Maar die ging dood. Toen moesten we een ander bedenken en dat werd Scott Hamilton, daar heb ik ook mee getoerd."

JAZZ OP PAPIER

DE KEUZE VAN ANDRÉ FRANCIS

André Francis.

Jazz.

[Utrecht] : Het Spectrum, [ca. 2008].
191 pag.
(vantoen.nu).
ISBN 978-90-3150-234-9.
Prijs 15 euro.

Bob Weir.

Lucky Thompson Discography.

Almere : Names & Numbers, 2010.
IX + 248 pag.
ISBN 978-90-77260-14-2 in ringband.
Prijs 30 euro plus porto. Ook als cd-rom,
zelfde prijs.

Onder verzamelaars is het maken van lijstjes een geliefkoosd tijdverdrijf. Menigeen heeft voor zichzelf een canon opgesteld van zijn voorkeuren uit deze of gene periode. Bleef het aanvankelijk bij een administratieve aangelegenheid, later kon de leek ook eigen programma's opnemen. De opnamen bestonden niet alleen uit de grootste gemene deler van algemeen erkende hoogtepunten uit de jazzliteratuur, maar waren tegelijk een afspiegeling van de favoriete muziek waarmee je een band had opgebouwd en die officiële overzichten hadden laten liggen. En dan laten we puur commerciële en loze aanprijzingen als 'de beste' of 'alle meesterwerken' nog buiten beschouwing. Persoonlijk opgebouwde collecties blijven binnenskamers en hebben enkel het nut dat de samensteller er plezier aan beleeft. Maar in Frankrijk is het twee verzamelaars gelukt twee aspecten te combineren: het bij elkaar brengen van de eigen favorieten en deze verspreiden onder een groter publiek. André Francis en Jean Schwarz kregen Le Chant du Monde zo ver dat ze verschillende series met elk tien cd's mochten samenstellen: zo zijn er al chronologische overzichten van de jazzhistorie, saxofonisten, bigbands, vocalisten en pianisten. De enige, weliswaar ingrijpende, beperking was dat de opname ouder dan vijftig jaar was. Daarna is de serie aangevuld met boxen van elk tien cd's per jaar. Van de pianisten is vorig jaar een tweede versie verschenen, die nu 25 (!) cd's omvat. Ook dan blijkt het nog mogelijk dat de samenstellers geen oog hebben gehad voor de kwaliteiten van Sonny Clarke, Clare Fischer, Elmo Hope en John Williams.

Waarom dit verhaal in een boekenrubriek? Wel, diezelfde André Francis kan bogen op een lange periode van luisterervaring en dat is natuurlijk wel een vereiste om het gehele veld te overzien. Al in 1958 schreef hij een gids, die 'de liefhebber een duidelijk algemeen overzicht wil geven van de esthetiek, de geschiedenis en de techniek van de jazz'. Drie jaar later bracht uitgeverij Het Spectrum een Nederlandse vertaling op de markt in een bewerking van Bob Leenart. Het boekje heeft toen weinig publiciteit gekregen, doordat ons land eind 1961 niet over een jazzblad beschikte. Maar te midden van allerlei oppervlakkig en ondeskundig geschrijf in die jaren stak het gunstig af. Tal van verwijzingen naar plaatopnamen maakten een afgewogen indruk, al stond in sommige passages een wat wijdloperige redeneertrant de leesbaarheid wel eens in de weg. In zijn inleiding sprak Francis al van een ontwikkelingsgang die elke definitieve beoordeling gevaarlijk maakt. Vierentwintig jaar later, in 1982, achtte hij het dan ook tijd voor een vermeerderde en geactualiseerde editie. Deze werd niet in het Nederlands vertaald. Het wekte dan ook verbazing dat ik onlangs een ongewijzigde herdruk van het boek uit 1961 tegenkwam, zonder de geringste toelichting of verantwoording. Of dat nu wel verstandig was. Maar zo denken uitgeverijen niet. Uiteraard komen de laatste vijftig jaar niet aan bod, maar ook de eerste dertig pagina's over de ontstaansgeschiedenis en de verhalen over Storyville behoeften een grondige herziening. Blijven over: de plaatadviezen. kunnen we daar nog wat mee?

Dezer dagen verscheen de discografie van saxofonist Lucky Thompson, met alle denkbare gegevens. Van diens platen onder eigen naam noemt Francis er twee, beide in Frankrijk gemaakt: op Swing en Club des Amateurs du Disque (pag. 133). Zoek er via de labelindex van de discografie en kijk of je ze misschien al hebt. Ja, de eerste op Xanadu. Is die ook op cd? Ja, vier keer. Van de tweede bestaat geen enkele reëssue. Dus dat wordt grof geld betalen voor een antiquarisch exemplaar...

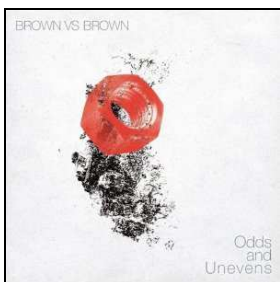
Jan J. Mulder

PHIL WOODS
Musique du Bois
32 Jazz

Bekijk Phil Woods in Japan; klik hier:
<http://bit.ly/aAQRqa>

BROWN VS BROWN
Odds and Unevens
Cuneiform Records

Bekijk en beluister Brown vs Brown:
<http://www.brownsbrown.com>

CD-RECENSIES

Altsaxofonist Phil Woods heeft een rijke catalogus aan opnamen achtergelaten en uiteraard is daar nog steeds geen eind aan. Deze reissue 'Musique de Bois' betreft een opname uit januari 1974, voor het Muse-label. Wat hem zo sterk maakt, is de bezetting van het kwartet, met pianist Jaki Byard, bassist Richard Davis en drummer Alan Dawson. Alle drie muzikanten van de categorie 'zwaar ondergewaardeerd', met Dawson misschien in extremo. Hij betoont zich ook hier een van de sterkste navolgers van Max Roach, met een perfect gevoel voor melodie, maar ook een enorme drive. En dat is iets waar een gepassioneerde saxofonist als Woods optimaal gebruik van weet te maken. Het meest knetterend gebeurt dit hier in het funkende 'The Last Page' (van de hand van de leider zelf). Maar het meest opvallende nummer dit album is 'Willow Weep for Me', dat gekoppeld wordt aan de 6/8-groove van 'All Blues'. Een meesterzet, want de compositie van Ann Ronell, sowieso een leuke standard, krijgt iets extra's mee, waardoor je je afvraagt waarom de componiste het sowieso niet in die maatsoort heeft geschreven. De rest van het programma, met de (niet erg Braziliaans klinkende) 'Samba du Bois', Rollins' 'Airegin' en een aangrijpende ballad van Michel Legrand ('The Summer Knows'), mag er zijn. Het enige stuk dat misschien een klein vraagtekentje oplevert, is Wayne Shorters' 'Nefertiti', dat minder mysterieus klinkt dan het origineel van het Miles Davis kwintet. Conclusie: een sterke plaat, die zeker weer eens opnieuw in de winkel mag liggen, al mag er wel een loep worden bijgeleverd voor de veel te kleine lettertjes van de (originele) hoestekst. Dat moet beter kunnen.

Herman te Loo

Het Versus in de bandnaam van dit Nederlandse kwartet zegt veel. Brown vs Brown houdt van contrasten. Tussen strakke compositie en improvisatie, tussen staccato beukende ritmes en swing, tussen drukke complexiteit en open verstillig. 'Odds and Unevens' is hun tweede cd en de eerste op het Amerikaanse Cuneiform, dat een naam heeft op te houden met muziek op het snijvlak van rock, jazz en hedendaagse gecomponeerde muziek. Oprichter is Dirk Bruinsma, bekend van zijn werk met Blast, dat in de jaren negentig een reeks indrukwekkende cd's afleverde (deels ook op Cuneiform). In vergelijking met het werk van die groep, is Brown vs Brown losser, speelser. Neem nou het begin van 'The Adventures of Billy Spontana' dat met allerlei gekke geluidjes een ritme opbouwt, dat als een malle sculptuur van de Zwitserse kunstenaar Jean Tinguely klinkt. Een heel geestig nummer. Op 'For Jason, Mark and Joe' treffen we een heel merkwaardig soort prairiemuziek aan, waar de banjo van gitarist Jeroen Kimman de weg kwijt lijkt te zijn in een wezensvreemde omgeving. Ook weer een mooi voorbeeld van de contrasten, waar ik het in het begin van deze recensie al over had. Opvallend is verder dat de saxofoons van Bruinsma een heel andere rol hebben dan in een jazzkwartet. Ze vormen een soort melodische primus inter pares, in muziek waarbij ritmiek en melodie zo heftig vervlochten zijn dat ze amper te scheiden zijn. Bassist Viljam Nybacka en drummer Gerri Jäger leveren daarbij evengoed de ritmische mokerslagen die de muziek er soms in rammen, als de dwarse melodieën die na herhaald draaien toch een weg vinden in je geest, en daar ergens in een vergeten uithoek blijven hangen.

Herman te Loo

EEF VAN BREEN GROUP
Playing Games
Challenge

Bekijk en beluister Eef van Breen:
<http://www.youtube.com/watch?v=reKlevdkZPw>

JAZZ ORCHESTRA
OF THE CONCERTGEBOUW
Blues for the Date
Challenge

Bekijk het JOC tijdens de cd-opname:
<http://www.youtube.com/watch?v=nCrbNStX3uM>

VERVOLG CD-RECENSIES

Het lijkt misschien of trompettist Eef van Breen uit de lucht komt vallen, maar dat is niet zo. Met zijn 32 jaar is hij al een aantal jaren actief. Zo won hij in 2004 een Spaanse prijs voor een filmscore. Van Breen studeerde in 2007 af aan het Haagse conservatorium en nam vervolgens privélessen bij Clark Terry en Lew Soloff. Klinkende namen. Hij zingt ook en zou wel een reïncarnatie van Chet Baker kunnen zijn. Of beter: Chet Baker zou, als hij niet was gestorven, mogelijk nu zo hebben geklonken. Van Breenens trompetspel heeft een eigen geluid. Zijn composities, hier uitgevoerd door de onorthodoxe combinatie van trompet/zang, harp, contrabas, drums, twee violen en een cello, zijn door de grote sprongen, en de opgerekte akkoorden met veel verhogingen en verlagingen in de melodie, bijna klassiek te noemen. Er is dan ook geen streep 'recht op en neer'-swing op de cd 'Playing Games' te bekennen. Misschien even in het pizzicato van de violen in 'Amuse pour Eva', maar in 'Eva' zelf weer helemaal niet. Toch weet Eef van Breen in (de uitvoering van) zijn composities een spanningsboog op te bouwen. Hij treedt vrijmoedig buiten de platgetreden paden en gaat zijn eigen weg. Op deze cd is te horen dat hij die weg al behoorlijk geplaveid heeft. In de Eef van Breen Group is op 'Playing Games' ook een slagwerker opgenomen. Live is die er niet bij. Dat maakt de muziek op de cd wat zwaarder. Niettemin is de muziek poëtisch te noemen is.

Hessel Fluitman

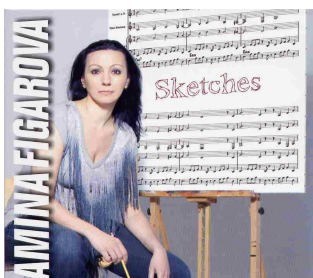
Vorig jaar vierde het Jazz Orchestra of the Concertgebouw haar tienjarig jubileum. Het is een geoliede machine met een groep vaste muzikanten, die in een mum van tijd een perfect programma instudeert. Het orkest maakte cd's met composities van orkestleider Henk Meutgeert en gitarist Jesse van Ruller. De cd 'Blues for the Date' bevat werk van pianist Peter Beets. De plaat werd vorig jaar begin april tijdens een concert opgenomen. Er was zoveel materiaal beschikbaar, dat een bonus-cd met een extra half uurtje feest is bijgevoegd.

'De cd is voor zowel de liefhebbers van het Jazz Orchestra als de fans van Peter Beets een aanrader.'

De muziek is van het hoge gehalte dat we van dit orkest gewend zijn. Henk Meutgeert, Rob Horsting, Jurre Haanstra en broer Marius Beets maakten de arrangementen. Die zijn perfect rond het parelend spel van Peter Beets geschreven. Ze bieden hem regelmatig ruimte om te soleren. Dat doet hij met veel plezier. Op zijn beurt voegt Beets zijn spel nauwkeurig in het arrangement. Liefhebbers van Peter Beets kennen de meeste stukken wel van zijn trio-opnamen. Maar het is een aparte ervaring om die stukken nu in een bigbanduitvoering te horen. De keuze van de stukken varieert van fel swingend, zoals het titelnummer 'Blues for the Date' en 'It's Happening', tot mild klinkend, zoals de in medium tempo gespeelde stukken 'Degage' of 'Tristity'. In de laatstgenoemde compositie, gearrangeerd door Jurre Haanstra, levert trompettist Ruud Breuls een schitterende solo af. In de enige standard, 'After You've Gone', toont Peter Beets dat hij ook als stridepianist zijn mannetje staat. 'Blues for the Date' is voor zowel de liefhebbers van het Jazz Orchestra of the Concertgebouw als voor de fans van Peter Beets een aanrader.

Hessel Fluitman

AMINA FIGAROVA
Sketches
Munich Records

VERVOLG CD-RECENSIES

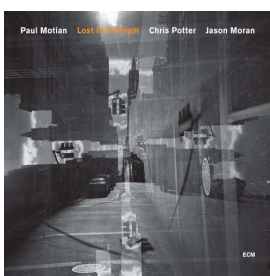
Amina Figarova staat bekend om haar elegante composities. Die bestaan bij de pianiste niet alleen uit thema's die uitgewerkt worden, maar er is ook sprake van arrangementen voor de groep. De muziek is dus niet schetsmatig zoals de cd-titel 'Sketches' suggereert. Die titel duidt op 'muzikale schetsen van mijn reizen'. Die indrukken en ervaringen wil ze graag delen met haar publiek. Vandaar: 'Back in New Orleans', 'Flight N^o' en 'Train to Rotterdam'.

"De elegante composities van Amina Figarova bestaan niet alleen uit thema's die door de groep uitgewerkt worden, maar zijn ook voorzien van arrangementen"

Het sextet speelt hecht samen en klinkt als een compacte groep met een vol geluid. Typisch de rijkdom van een sextet. Naast piano, bas en drums horen we: fluit, trompet en tenorsaxofoon. Die laatste, bespeeld door de in Verenigde Staten wonende Nederlander Marc Mommaas, klinkt soms als een altsaxofoon maar ook zelfs als een sopraansaxofoon. Op veel van haar platen speelt Chris Strik op het drumstel. Ook nu. Maar nog vaker is Bart Plateau te horen. Hij is fluitist, Amina's manager, co-producer en: "my sweetheart husband and my best friend". Vandaar. Nog niet noemde ik de Luxemburger Ernie Hammes op trompet en Jeroen Vierdag op bas. Vierdags kwaliteiten bereiken momenteel een internationaal niveau. De dertien tracks van 'Sketches' zijn opgenomen op 28 maart 2010 en op 16 april 2010 kwam de plaat al uit. Dat is buitengewoon snel. Heeft dit invloed gehad op de kwaliteit? Nee! Een dergelijke korte productietijd is alleen mogelijk met een goede voorbereiding en als de band het repertoire goed kent. Beide bleken het geval.

Peter J. Korten

PAUL MOTIAN TRIO
Lost In A Dream
ECM

Het komt niet heel vaak voor dat het label ECM zich waagt aan live-opnamen. En zeker niet in een jazzclub. Maar soms verschijnen ze ineens. In februari 2009 speelde het Paul Motian Trio in de Village Vanguard in New York. 'Lost in a Dream' is voorzien van wat galm zodat de intimiteit van de club wat naar de achtergrond gedrongen wordt. De exacte opnamedata worden niet vermeld. Dat komt omdat de meeste bands wel tot zes dagen achtereen optreden in deze jazzclub. Drummer Paul Motian is inmiddels 79 jaar oud en aan zijn zijde stonden twee jonge giganten: saxofonist Chris Potter en pianist Jason Moran. Het publiek laat zich niet duidelijk horen. Waarschijnlijk viel het niet mee de concentratie te onderbreken na elk stuk. De composities zijn op één na van Motian. Daarnaast speelden ze 'Be Careful It's My Heart' van Irving Berlin. Hoe kleiner de groep hoe intensiever de individualiteit van de muzikant. In dit trio komt Motian's drumwerk prima naar voren. Hij is niet dominant maar wel nadrukkelijk aanwezig. Daarnaast is de vrijheid van het individu enorm royaal. De leider zet maar een paar schetsen van de richting die de muziek op zou kunnen gaan. Die ruimte inspireert ieder tot uitgesponnen omzwervingen. In de eerste tracks is er bedachtzaamheid, later is er steeds meer expressie. Vooral Chris Potter blijkt steeds meer een man van een groots eigen geluid en creatieve ideeën. Gelukkig beschikten de producers over een groot aantal opnamen van diverse dagen en konden daaruit het beste materiaal kiezen.

Peter J. Korten

THE NEXUS
Further Out
 TryTone

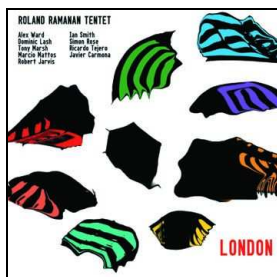
VERVOLG CD-RECENSIES

Pianist Franz von Chossy heeft het maar druk. Bracht hij onlangs nog een nieuwe cd uit met zijn trio, nu is hij alweer te horen met het collectieve driemanschap The Nexus. En met kompanen Rodrigo Reijers (bas) en Philippe Lemm (drums) speelt hij behoorlijk andere muziek dan met dat eerstgenoemde trio.

'Further Out' is een intrigerende cd die zich als een soort audiodroom afspeelt. Duistere grooves en dito dancerritmes wisselen af met open klankimprovisaties, atmosferische passages en lounge-achtige klanken die bijna trance-achtig werken. Je zou het een soort neo-fusion kunnen noemen, want daar lijkt de elektrische piano ook naar te verwijzen, die Von Chossy hier uitsluitend bespeelt. Denk daarbij dan niet aan de overdreven technische hoogstandjes van de Amerikaanse exponenten van de fusion, maar aan de lijnen die hier in Europa ooit uitgezet werden door groepen als Pierre Courbois' Association PC en Jasper van 't Hofs Pork Pie. Zie de vergelijking echter alleen als een manier van denken, waarbij (free) jazz en allerlei andere muzieksoorten worden vermengd tot een nieuw brouwsel. De muziek van The Nexus is namelijk volstrekt eigen, en de tekst van psychedelica-voorvechter Terence McKenna, die te horen is in 'Reclaim Your Mind', zegt heel veel hierover: Laat je niet beïnvloeden door wat iedereen zegt en denkt, maar ga je eigen weg. The Nexus doet dat vol overtuiging.

Herman te Loo

ROLAND RAMANAN TENTET
London
 Leo Records
www.leorecords.com

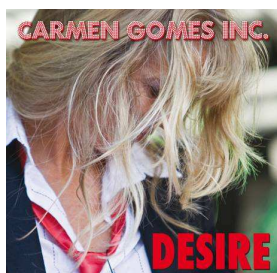
De Londense trompettist Roland Ramanan heeft zich verdiept in het principe van 'conduction', de door Butch Morris ontwikkelde methode van het leiden van improvisaties door middel van allerlei handgebaren. Hij past dat toe op een middelgrote groep, een tentet, naar het voorbeeld van Peter Brötzmann's Chicago Tentet, een favoriete band van Ramanan. Voor zijn eigen tiental recruteerde hij muzikanten uit de kringen rond het London Improvisers Orchestra, die het klappen van de improvisatiezweep behoorlijk kennen. Naast pure conduction-stukken zijn er ook composities waarbij het een en ander op papier staat. Het resultaat op deze cd 'London' is daardoor behoorlijk gevarieerd. Zo opent het eerste stuk, 'Turning the Heel', met de typerende klankblokken van grote improvisatie-ensembles – een lekkere baal herrie. Maar gaandeweg ontstaat er meer vorm in het geheel, en gaat de groep over tot een massief soort swing, met een collectieve improvisatie die bijna New Orleans-achtig is. Dat soort momenten keert regelmatig terug in het repertoire, alsmede verstilde momenten waarop soms kleine segmenten van het hele ensemble te horen zijn. En met een bezetting van twee trompetten, trombone, klarinet, twee saxen, cello, bas en twee drummers is er genoeg variatie in de klankkleuren om het ook op dat niveau interessant te maken.

Herman te Loo

AANVULLING
 op nummer 136

In zijn stuk over de cd 'Martian Arts' van **XLJAZZ** vroeg Lex Lammen zich in JazzFlits 136 af wie op baritonsaxofoon soleerde in het nummer 'Moondrops'. Hij veronderstelde dat het Rob Strick was. Die mailde ons dat het 'aangename baritongeluid' in dat nummer uit de saxofoon van zijn collega **Annette de Greeuw** kwam. Strick: "Ook helemaal te gek hoor dat geluid van Annette!"

CARMEN GOMES INC.
Desire
 CFmusic

Beluister de track 'Do I move you':
www.youtube.com/watch?v=JgFwO4Vf8no

ARILD ANDERSEN
Green in Blue
 ECM

Arild Andersen met 'Hyperborean' (2009); klik hier:
www.youtube.com/watch?v=wTOJGGdr_Hs

VERVOLG CD-RECENSIES

Wanneer je goed luistert naar 'Desire' hoor je hoe uitzonderlijk muzikaal Carmen Gomes Inc. speelt en hoe buitengewoon zorgvuldig de nummers worden getoonzet. Het zijn toonbeelden van expressie in een bijzonder verfijnd en gracieus klankbeeld. Dat is misschien wel het meest typerende van de band rond zangeres Carmen Gomes, de nauwgezette dynamiek, het subtiele karakter en enorme rijkdom in nuances in de muziek die zij maken. Het is alsof schaduwen het licht weerkaatsen, alsof het donker van de nacht wordt opgetild en de ochtendschemering vrij baan krijgt om een nieuwe prachtige dag in te luiden.

"De nauwgezette dynamiek, het subtiele karakter en de enorme rijkdom in nuances is misschien wel het meest typerende van Carmen Gomes Inc."

'Desire' is het nieuw verschenen achtste album van Carmen Gomes Inc. De band, die roem verwierf roem met het predikaat 'souljazz with a bluesy touch'. Het album bevat voor het merendeel composities van Carmen Gomes, in 1995 winnares van het Nederlands Jazz Vocalisten Concours. Een vocaliste die op 'Desire' weer laat horen hoe goede frasering en vertellend vermogen het verschil maken. Op gitaar horen we Folker Tettero die met fijnzinnige, bijna dansante lijnen een mooi decor creëert. Contrabassist Peter Bjørnild blinkt uit in warme sensitieve baspartijen die beduidend verder gaan dan de traditionele begeleiding. Zijn gestreken figuren zijn oorstrelend. Het drumspel van Marcel van Engelen kenmerkt zich door doeltreffendheid en creativiteit, maatvoering die speels en inventief is. 'Desire' is op de eerste plaats een album met een schitterende collectie nummers, zeer toegankelijk en goed in het gehoor liggend. Maar wie aandachtig luistert wordt beloond met een enorme muzikale rijkdom.

Frank Huser

Het label ECM brengt in de serie 'Old & New Masters' met zekere regelmaat cd-boxen uit met gebundelde uitgaven van platen die eerder afzonderlijk zijn verschenen of, zoals in het geval van de Noorse contrabassist Arild Andersen, nooit eerder op cd zijn uitgekomen. En dat laatste maakt 'Green in Blue' tot een waardevolle en interessante uitgave. In deze box treffen we drie albums aan van het Arild Andersen Quartet, opgenomen in de periode tussen 1975-78: 'Clouds in my head' (1975), 'Shimri' (1976) en 'Green shading into blue' (1978). Hoewel op het eerste gehoor deze drie albums van de jonge Andersen verschillen van zijn latere werk, als bijvoorbeeld op 'Hyperborean' (1996), 'Electra' (2003) en 'Live at Belleville' (2007) waarin hij meer werkt met elektronica en 'soundscapes' creëert, is ook in dit vroege werk de hand van Andersen hoorbaar. De melodische lijnen en de lichte toets waarmee hij de snaren bespeelt, lijken zijn handelsmerk als speler. Als componist is er een duidelijke ontwikkeling. Komend vanuit een meer free-jazz getinte omgeving (hij begeleidde onder anderen Don Cherry) koos Andersen in zijn kwartetten voor een meer 'standard' benadering, stukken die gecomponeerd zijn en een heldere structuur kennen. Dat is de overeenkomst van de drie platen in deze box. In zijn kwartetten wordt hij vergezeld door twee jonge negentienjarige Noorse musici, de pianist Jon Balke en drummer Pål Thowsen. Met voorts saxofonisten Knut Riisnaes, Juhani Aaltonen en pianist Lars Jansson. 'Green in blue' is een fraai compendium van de jonge Arild Andersen.

Frank Huser

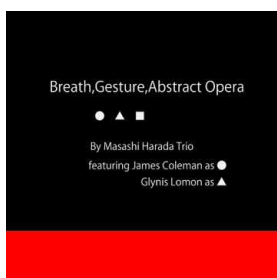
FREE TALLINN TRIO A Tale

Leo Records
(www.leorecords.com)

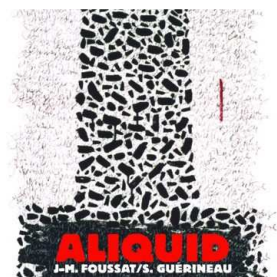
MASASHI HARADA TRIO Breath, Gesture, Abstract Opera

Leo Records
(www.leorecords.com)

JEAN-MARC FOUSSAT/ SYLVAIN GUÉRINEAU Aliquid

Leo Records
(www.leorecords.com)

VERVOLG CD-RECENSIES

Dit is weer eens het bewijs dat overal ter wereld interessante geïmproviseerde muziek wordt gemaakt. Voor de topografisch wat minder onderlegden: Tallinn is de hoofdstad van Estland. Het Free Tallinn Trio bestaat uit vocaliste Anne-Liis Poll, pianist Anto Pett en gitarist Jaak Sooäär. Een opname van de drie vond z'n weg naar de organisatie van het Moers Festival en in mei 2008 stond het drietal op het podium van de Duitse stad, voor een enthousiast publiek (zoals we kunnen horen). De titel van de cd, 'A Tale', is toepasselijk, want de geheel geïmproviseerde muziek van de Esten is uiterst beeldend. Dat ligt voor een belangrijk deel aan de stemcapriolen van Poll, die woordloos improviseert, galmt, krijst, kirt, lacht, gromt, en wat dies meer zij. Het deed mij een beetje denken aan Greetje Bijma. De virtuoze pianist Pett zorgt voor het structurele raamwerk, en Sooäär kleurt vooral met zijn elektrische gitaar, alhoewel een slagje de boel af en toe ook voorzichtig de rock-kant uit stuurt. Leuk dus, alleen dat hoesje...

Herman te Loo

Slagwerker/pianist Masashi Harada kennen we vooral door zijn samenwerking met vader en zoon Joe en Mat Maneri. Hier horen we hem als bandleider van een trio waarin hij zelf achter het drumstel zit (geen piano dus, ditmaal). Zoals de titel 'Breath, Gesture, Abstract Opera' al suggereert, is er hier sprake van een merkwaardig soort beeldende muziek, die in grote mate bepaald wordt door het instrumentarium. Naast het slagwerk van Harada zelf horen we een cello (Glynnis Lomon) en een theremin (James Coleman). Het is voor het eerst dat ik dit ouderwetse elektronische instrument als volwaardig muzikaal partner hoor. Meestal wordt het als extraatje gebruikt, leuk voor het effect, in een of twee nummers, of in de soundtrack van een klassieke science fiction-film uit de jaren vijftig. Coleman beheerst het instrument, dat wordt bespeeld door met de handen om een antenne te manoeuvreren, tot in de puntjes, en hij weet er meer aan te ontlocken dan de klassieke glij- en jankklanken. Al moet ik voor de eerlijkheid bekennen dat een hele cd lang toch wel wat te veel van het goede is, hoe boeiend de bijdragen van de andere twee karakters in deze 'abstracte opera' zijn.

Herman te Loo

In het tijdperk van de digitale revolutie lijkt een Putney VCS3-synthesizer al bijna net zo ouderwets als een clavecimbel. Maar in handen van de Fransman Jean-Marc Foussat wordt de oude pruttelmachine weer heel mooi opgepoetst, en blijkt het nog steeds een (analoge) klankgenerator van jewelste te zijn. Als contrast voor de bliepjes, kraakjes en scheurtjes zet Sylvain Guérineau zijn tenorsaxofoon in. De zestiger heeft in veertig jaar tijd zijn toon vervolmaakt tot een lyrische tenor, die zich graag mee laat voeren door de elektronische winden van de VCS3. Foussat bewerkt soms de klanken van zijn muzikale partner, en geeft die echo of reverb mee, waardoor een weldadig klankbad ontstaat met een geheel eigen schoonheid. De drie lange stukken op 'Aliquid' (van allemaal ruim twintig minuten) zijn episodisch en beeldend, en vooral verrassend. Want ondanks de leeftijd van de apparatuur lijkt deze muziek in de verste verte niet op de soms wat steriele elektro-akoestische muziek uit de hoogtijdagen van de Putney-synthesizer.

Herman te Loo

BILL EVANS & DE WDR BIG BAND
Vans Joint
 BHM BirdJam

Bekijk Bill Evans in Soulgrass:
<http://bit.ly/d5PRx2>

YURI HONING & WIRED PARADISE
White Tiger
 Jazz in Motion Records

Bekijk Wired Paradise in Paradiso:
www.youtube.com/watch?v=weoROb5Svz4

VERVOLG CD-RECENSIES

Hier in Nederland zijn we heel trots op het Metropole Orkest. Dat is dan ook een orkest van wereldklasse, met muzikale mogelijkheden die ver over de grenzen van de jazz heen reiken. In Keulen zetelt de bigband van de West Deutsche Rundfunk onder leiding van Michael Abene. Dat heeft eenzelfde kwaliteit in huis. Al moeten de Duitsers het wel doen zonder strijkers. Eind vorig jaar kwamen van dit orkest twee cd's uit: de ene met muziek van Abdullah Ibrahim, de andere met werk van de tenorsaxofonist Bill Evans. Evans vervult de hoofdrol op 'Vans Joint'. Dave Weckl zit op de drumkruk en Mark Egan is met Evans meegenomen om te bassen. Dit ritmetandem maakt dat de bigband moeiteloos meegaat in het tempo en het temperament van de muziek van Bill Evans.

De stukken op de cd komen van onder meer van de albums 'Soulgrass', 'Soul Inside' en de dubbelaar 'Soul Bop Band - Live'. De live-opnamen met de WDR-bigband doen qua energie eigenlijk weinig onder voor die met het Bill Evans/Randy Brecker Sextet op de laatstgenoemde cd. Dat vind ik een prestatie waar je u tegen zegt. De arrangementen op 'Vans Joint' zijn van de hand van de dirigent. Hij koos voor een afgeronde klank. In 'Soul Bop' hoor je wat een mooi geluid een goede saxsectie te voorschijn kan toveren, daarin bijgestaan door de trombones. Het begeleitend werk van Dave Weckl is zeker en slagvast. In samenspel met bassist Mark Egan stuwt hij de band voortdurend naar voren. Zijn bijdrage is onbetwistbaar een belangrijke factor. Hij geeft deze muziek de drive geeft die het geheel lekker fel doet klinken. Een opname waar in het beste van de rockjazz van Bill Evans met het grote bigband-geluid wordt verenigd. En in een perfecte uitvoering.

Hessel Fluitman

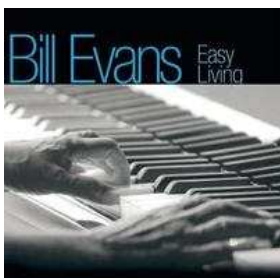
Wired Paradise werd in 2006 geboren met het gelijknamige debuutalbum, in 2008 gevolgd door 'Meet your demons'. 'White Tiger' is de nieuwste loot aan de stam van de boom van de elektrische verleiding. Een live-album met opnames van de wereldtour die saxofonist Yuri Honing met Wired Paradise in 2009 maakte.

Het is niet eenvoudig om de muziek van Wired Paradise van een label te voorzien. En dat is een verdienste. Natuurlijk kun je zeggen dat het elementen bevat van rock, pop en jazz. Maar in de combinatie ervan ontstaat een nieuw idioom waarmee de oorspronkelijke bronnen vervagen en een taal ontstaat die misschien wel iets te maken heeft met spiritualiteit. En dan bedoel ik nadrukkelijk niet een vorm van religie of een hoger stelsel van ideeën. Maar spiritualiteit als resultaat van transcendentie, als 'voorbijgaan'. Met Wired Paradise is het alsof Honing 'voorbijgaat', verdergaat op de weg van muzikale ontdekkingen en daarmee nieuwe dimensies betreedt. Luister bijvoorbeeld eens naar zijn 'vertaling' van David Bowies 'Space Oddity' en raak dan verrast door de enorme kracht van die compositie, die je eigenlijk dacht te kennen. Dat is een vorm van 'voorbijgaan' die met name door verwondering wordt gekenmerkt.

'White Tiger' bevat lang uitgewerkte nummers, waarin de kunst van de traagheid wordt getoond, de kunst van de detaillering, de kunst van de improvisatie. Nieuwe wegen kunnen verwarrend zijn maar zijn vooral fascinerend om te begaan. 'White Tiger' is daarvan een excellent voorbeeld.

Frank Huser

BILL EVANS
Easy Living
M&M (Music & Melody)

VERVOLG CD-RECENSIES

Alle muziek die ouder is dan vijftig jaar kan vrijelijk worden uitgebracht, zonder rechten te betalen aan de eigenaar. Daardoor is nu ook de muziek die pianist Bill Evans op de plaat zette voor 1960, de tijd dat hij met drummer Paul Motian en bassist Scott LaFaro definitief doorbrak, rechtenvrij. Het label M&M heeft hier voor 'Easy Living' een greep uit gedaan. De cd is gevuld met vijf stukken van de langspeelplaat 'New Jazz Conceptions' uit september 1956, zes van 'Everybody Digs Bill Evans' uit december 1958 en het titelnummer van het album 'On Green Dolphin Street' uit januari 1959. Persoonlijk heb ik het niet zo op verzamelaars, omdat daarop de eenheid van de oorspronkelijke uitgave wordt verstoord. Maar liefhebbers met een kleine beurs kunnen met 'Easy Living' voor een handvol euro's kennismaken met de vroege muziek van deze belangrijke jazzpianist. En beter iets dan niets. M&M selecteerde vier solostukken. Uit 1956 'My romance' en de eerste opname van 'Waltz for Debby'. Uit 1958 zijn 'Lucky To Be Me' en het verstilde 'Peace Piece' gekozen. Op de andere stukken uit 1956 spelen drummer Paul Motian en bassist Teddy Kotick mee. Kotick begeleidde ook pianist Herbie Nichols. Op de overige 1958-stukken wordt Evans terzijde gestaan door bassist Sam Jones en drummer Philly Joe Jones. De bezetting op 'On Green Dolphin Street' is Paul Chambers, bas en Philly Joe Jones, drums. Wat je ook van een productie als 'Easy Living' mag vinden, de cd biedt wel een prima kennismaking met Bill Evans.

Hessel Fluitman

In je hoofd Bach horen terwijl je gedichten van de Russisch-Amerikaanse dichter Charles Bukowski leest. Dat overkwam de klassiek opgeleide pianist Willem van Ekeren. Hij besloot daarop de muziek uit Bachs Woltemperierde Klavier onder gedichten van Bukowski te plaatsen en die combinatie op cd te zetten. Die cd 'Bach-Bukowski, waarop Van Ekeren de gedichten zong op Bachs muziek, wekte zowel ver- als bewondering. Het is dan ook een bijzondere combinatie. Drie jaar terug geleden maakte Van Ekeren nog een cd-single, 'Triple', waarvoor hij nog drie gedichten van Bukowski op preludes van Bach zette.

'De combinatie van de gedichten van Bukowski en de muziek van Bach is echt wonderbaarlijk. Hier raken de extremen elkaar.'

WILLEM VAN EKEREN
Bach-Bukowski
Walking and Living through this.
EtceteraNow

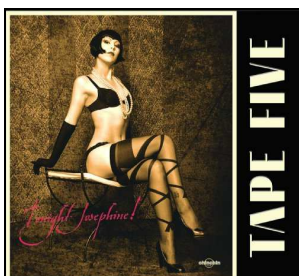
Bekijk Bach-Bukowski in DWDD:
<http://www.youtube.com/watch?v=9sacGjga3l8>

Met de cd 'Walking and Living through this', die eind maart verscheen, zet Willem van Ekeren zijn werk voort. Van de zeventien stukken zijn er acht gloednieuw en negen opnieuw opgenomen. Onder die herinterpretaties bevinden zich ook de drie gedichten die op 'Triple' stonden. De opnieuw vastgelegde gedichten hebben een iets lichtere toets gekregen dan zeven of drie jaar terug. Dat is het resultaat van jaren optreden met de gedichten. De gedichten van de woeste Bukowski en de mathematisch passende muziek van de geniale barokcomponist, passen wonderwel bij elkaar. De combinatie is echt wonderbaarlijk en opnieuw fascinerend. Hier raken de extremen elkaar. Je komt tot de ontdekking dat ze elkaar verrijken en verlichten. Deze muziek is absoluut een must voor liefhebbers van Tom Waits, maar ook bijvoorbeeld liefhebbers van de 'Juliet Letters' van Elvis Costello zullen geraakt worden.

Hessel Fluitman

JEROEN VAN VLIET & SIDEKA**Thin Air****Challenge Jazz****Jeroen van Vliet met Sideka op NSJ (2008):**

www.youtube.com/watch?v=faZ44S4D7T8

TAPE FIVE**Tonight Josephine!****ChinChin Records****Tape Five speelt 'A cool cat in town':**

www.youtube.com/watch?v=qCRO964I_nE

**Volg het jazznieuws
op de voet. Ga naar:**

<http://www.twitter.com/jazzflits>

VERVOLG CD-RECENSIES

De oorsprong ligt bij de compositieopdracht van het North Sea Jazz Festival en het Muziekcentrum Nederland in 2008. Pianist en componist Jeroen van Vliet vormt een band en geeft hem de naam Sideka. Met daarin zijn kompanen drummer Pascal Vermeer en bassist Frans van der Hoeven, waarmee hij 'The Poet & Other Tales' (2007) maakte, met Afra Mussawisade op percussie en met samples, met tenorsaxofonist Erwin Vann en met Jörg Brinkmann op cello. En hij schrijft dertien composities die gezamenlijk het album 'Thin Air' creëren. Een caleidoscopisch, veelkleurig panorama vormt het decor van een landschap waarin de dunne lucht tot adembenemend mooie vergezichten leidt. Bevestigingen die de verbeelding prikkelen en je meenemen op een reis die langs ongekend mooie gebieden brengt. Het is typerend voor Jeroen van Vliet dat hij zijn toevlucht niet zoekt op bekend terrein, dat hij verdergaat dan de gebaande wegen. Het lijkt me dat componeren en spelen voor hem vooral een kwestie zijn van het creëren, van het laten ontstaan en verrast worden door wat zijn medespelers hem aanreiken. 'Thin Air' mag dan een compositorische basis hebben, de muziek biedt veel verrassends met ruimte voor 'wat er ontstaat'. Het album ademt de sfeer van werk in uitvoering, met overigens een duidelijke en coherente structuur. Ordening en openheid gaan bij Van Vliet heel goed samen. 'Thin Air' is een kleurrijk geïnstrumenteerd werk in een contemporaine stijl geschreven. Verbeelding die de werkelijkheid oplicht.

Frank Huser

Het is mij niet bekend of Louis Armstrong en Josephine Baker elkaar ooit hebben ontmoet. Mocht dat ooit het geval zijn geweest en zou dat geleid hebben tot een gezamenlijke voorstelling of plaatopname, dan komt wat Tape Five maakt dicht in de buurt van het veronderstelde resultaat van die ontmoeting. En dan nog met Fats Waller op piano, Fred Astaire op de dansvloer, Humphrey Bogart aan de bar van de Cotton Club en de entourage van een klassieke dance hall in de jaren dertig van de vorige eeuw. De afbeelding op het omslag en de titel 'Tonight Josephine!' doen je denken aan die tijd. En ook de muziek op het schijfje herinnert daaraan. Maar alles in een hedendaags arrangement waarin sterke ritmes, pregnante beats en swing 'n bass de bepalende toon zetten. Electro swing, is de stijltypering die Tape Five gebruikt. Een aantrekkelijke plaat, goed geproduceerd met een fris klinkende mix.

Frank Huser**JAZZWEEK TOP DRIE****Datum: 26 april 2010**

- 1. Catherine Russell**
Inside This Heart Of Mine
(World Village/Harmonia Mundi)
- 2. Mike Ledonne**
The Groover
(Savant)
- 3. Rufus Reid**
Out Front
(Motema)

De JazzWeek Jazz Top Drie [geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; \(www.jazzweek.com\)](http://www.jazzweek.com).

CONCERTVERSLAG

AMINA FIGAROVA SEXTET SKETCHES

Bezetting:

Amina Figarova (p),
Bart Plateau (f),
Ernie Hammes (tp),
Marc Mommaas (ts),
Jeroen Vierdag (b),
Chris Strik (d).

Datum en plaats:

18 april 2010,
Lantaren/Venster,
Rotterdam.

Een beetje raar voor Lantaren/Venster, een jazzconcert op een zonnige zondagmiddag. Maar de muziek was er beslist niet minder door. Pianiste Amina Figarova had de avond ervoor in het Bimhuis haar nieuwe cd 'Sketches' gepresenteerd. In Rotterdam, 'heerlijk thuis' volgens Figarova, werden diverse stukken van dit album gespeeld. De in Azerbeidjaan geboren pianiste speelt vaker in Amerika dan in Nederland en ze zei dat het heel bijzonder was om de gehele band bij elkaar te hebben ondanks het vliegverbod wegens de vulkanische aswolk. Saxofonist Marc Mommaas moest uit Denemarken komen en werd dus met de auto opgehaald.

Amina Figarova in Lantaren/Venster. (Foto: Joke Schot)

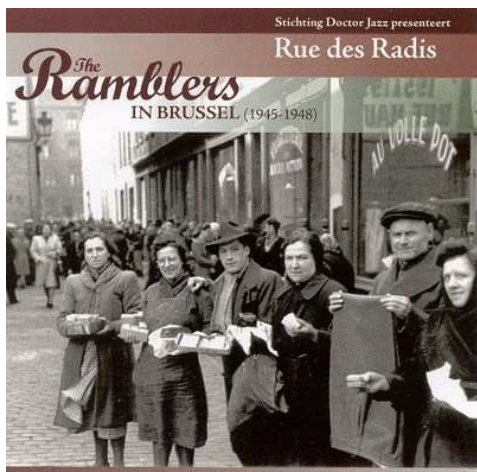
Als ik aan het concert terugdenk, denk ik op de eerste plaats aan de kwaliteit van de composities. Ze waren uitsluitend van Figarova. Meer dan solistische virtuositeit was het dus de blaadmuziek die imponeerde. Misschien kwam het wel doordat een vrouw aan het roer stond. Dus geen fratsen of spierballenmuziek, het accent lag op ingetogen schoonheid en harmonie. Daarbij keek ze af en toe geconcentreerd omhoog, vooral in de opening van diverse stukken. Soms was er alleen een pianotrio, maar meestal stonden de drie blazers vooraan. De rollen waren doordacht en goed verdeeld. Amina Figarova bleek weer een getalenteerde pianiste, die de juiste mensen aan de juiste composities hielp. Een heel sterk moment was een duet van bassist Jeroen Vierdag met saxofonist Marc Mommaas, in het droevige 'Back in New Orleans'. Mommaas huilde door zijn saxofoon en wat een prachtige lange tonen liet Vierdag uit zijn instrument stromen! Midden in dat nummer stopte de muziek ook twee keer. Blijkbaar telde de groep gewoon door, want ze startte werkelijk perfect getimed. In de tweede set was het geluidsniveau gelukkig iets lager. Dat kwam de hoge tonen van de vleugel en de trompet enorm ten goede. Het Amina Figarova Sextet zal 12 juni optreden op het The Hague Jazz Festival.

Peter J. Kortzen

THE JAZZ CONNECTION

'MAARRRR...'

DOOR LEX LAMMEN

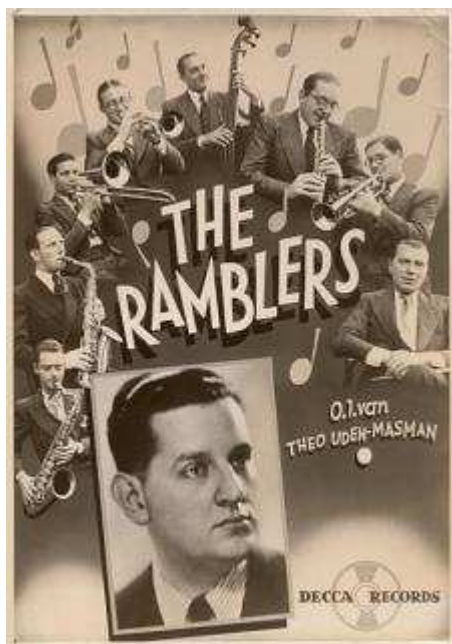
THE RAMBLERS
In Brussel (1945 – 1948)
Rue des Radis
Doctor Jazz
<http://www.doctorjazz.nl/ramblers2.html>

Vraag de wat oudere Nederlander naar herinneringen aan de Ramblers en er komen - behalve Theo Uden Masman's legendarische afkondiging - voornamelijk guitige titels naar boven borrelen als 'De Ramblers gaan naar Artis', 'Meneer de baron is niet thuis' of 'Het boemeltje van Purmerend'. De Ramblers van toen hadden immers een zo hoge amusementswaarde opgebouwd dat de huidige Ramblers, wanneer zij onder leiding van bassist Jacques Schols vooral moderne bigbandmuziek willen spelen, er nog altijd een hele dobber aan hebben om het lollige element binnen de perken te houden.

Toch moest ook in vroeger jaren regelmatig gekozen worden tussen populair en artistiek. Zo raakte het Dans- en Showorkest De Ramblers, nog altijd onder de leiding van Theo Uden Masman, kort voor in 1956 met een feestelijke tournee en een tv-optreden in het Amsterdamse La Gaité (de bakermat van de band) het dertigjarig jubileum gevierd ging worden, betrokken bij een uiterst serieuze onderneming, waar zelfs dit doorgewinterde ensemble van onder de indruk was. Samen met het Rotterdams Philharmonisch Orkest, aangevoerd door Eduard Flipse, leverden de Ramblers namelijk op 7 december 1955 in de Rivièrehal een uitvoering van Rolf Liebermanns 'Concerto for Jazzband and Symphony Orchestra', een première voor Nederland. In de woorden van Ramblers-arrangeur en oud-trompettist Jack Bulterman was Liebermanns compositie "een uiterst ingewikkeld muziekwerk, in het bijzonder de pianopartij van het jazzorkest. Het geheel was gezet in twaalf-tonen-stijl, en bij dit soort dodekafonische muziek wordt een andere waardering toegepast dan bij tonale of pluritonale muziek" (Jack Bulterman, *The Ramblers Story*, Bussum - 1973). Tussen de regels door valt hier gemakkelijk te lezen dat Bulterman - 'Jaap' voor de intimi - zijn voormalige collega's niet benijdde om deze lastige kluit. Hoe de samenwerking tussen Ramblers en RPhO tot stand was gekomen, liet hij onvermeld en ook wie die 'ingewikkelde' pianopartij kreeg voorgezet, maar het zou in beide gevallen wel eens Marinus Flipse geweest kunnen zijn - de jongere broer van Eduard. Marinus wist als vaste begeleider van violist Jacques Thibaud goed de weg in het Franse muziekleven (de Zwitser Liebermann was verbonden aan de Parijse opera) en leverde, wanneer hij niet op tournee was, vaak hand- en spandiensten aan zijn broer in Rotterdam. Bovendien speelde Marinus Flipse graag ongebruikelijke stukken, een categorie waar Liebermanns 'Concerto' beslist in paste. Niettemin kan ook Ramblers-pianist Charlie Nederpelt de gelukkige (?) geweest zijn. Wie het weet, mag het zeggen. Hoe dan ook, voor dit concert in de Rotterdamse Rivièrehal stonden de Ramblers te boek als 'Jazz Band' en het is nog maar de vraag of Theo Uden Masman prijs stelde op een dergelijke kwalificatie. Zijn Dans- en Showorkest was er in de eerste plaats op gericht om het grote publiek te amuseren en dan moest je natuurlijk niet aankomen met een zo beladen opschrift als jazz. In de dertig jaren dat Masman met zijn Ramblers was opgetrokken, had hij die les dubbel en dwars geleerd en veel succes geboekt met het ter wille zijn van dat zelfde grote publiek, dat nu eenmaal de voorkeur gaf en geeft aan gemakkelijk in het gehoor liggende deuntjes.

[...vervolg op de volgende pagina](#)

VERVOLG THE JAZZ CONNECTION

The Ramblers op een affiche van hun platenmaatschappij Decca.
(Bron: www.jazzarchief.nl)

Maarrrr... nu is er een cd op de markt verschenen met 24 Ramblers-opnamen, waarvan het gros (achttien stuks) uit instrumentale stukken bestaat, die er niet om liegen. Diverse componisten/arrangeurs uit eigen gelederen (natuurlijk Jack Bulterman en Ferry Barendse, maar ook Kees Bruijn en Pierre Wijn Nobel) kregen de gelegenheid hun muzikale ideeën te laten horen en dat gold ook voor de instrumentale solisten van het orkest. Het gevolg is een schijf vol verrassend hoog gehalte.

Deze productie hebben we te danken aan Doctor Jazz Magazine (<http://www.doctorjazz.nl>), waar men het een goed idee vond ter gelegenheid van de 65ste verjaardag van de Bevrijding een cd uit te brengen met merendeels Brusselse opnamen van de Ramblers om nog eens te laten horen wat de kwaliteiten van dit orkest als swingband waren. Brussel had al eerder de vrijheid leren kennen en was geruime tijd een verlofcentrum van geallieerde en vooral Amerikaanse militairen, die een grote behoefte aan Swingmuziek hadden. Om het de bevrijders naar de zin te maken, had Theo Uden Masman, die met de Ramblers in Brussel werkte, zijn aanvankelijk toch nog wat beperkte formatie tot een volwassen bigband uit moeten breiden en daarvan zijn de resultaten nu beschikbaar dankzij Doctor Jazz.

Los van de muzikale kwaliteiten (die, zoals gezegd, indrukwekkend zijn), is deze cd tevens een illustratief document voor wie nog eens wil verwijlen in de opgewonden sfeer van die naoorlogse periode. Dat de Ramblers in Brussel verbleven en niet in Hilversum hoort daar ook bij, al was het maar omdat allerlei rekeningen voor goed en fout gedrag in de voorbije jaren nog vereffend moesten worden (zie hierover, behalve de tekst van Skip Voogd op de bijsluiter van de cd, vooral ook de dissertatie van Kees Wouters, 'Ongewenschte Muziek' - Den Haag, 1999). In het perfect ogende en uitgevoerde maartnummer van Doctor Jazz Magazine staat trouwens een interview met Pierre Wijn Nobel (kort voor Pierre's dood opgenomen), waarin ook deze zaken aan bod komen. Wijn Nobel maakte als trombonist/arrangeur het Brusselse engagement van de Ramblers mee en vertelt openhartig over hoe het daar toeling.

In zowel Wijn Nobels verslag als bij de hierboven aangehaalde herinneringen van Jack Bulterman komt onder meer de Brusselse Rue des Radis ter sprake, brandpunt van de naoorlogse 'zwarte handel'. Letterlijk alles was daar te koop, ook de complete Amerikaanse officiersuniformen, die de Ramblers snel aanschafte, met op hun mouw het vrij spel gevende 'Special Service'.

Rue des Radis was een begrip in naoorlogs Brussel en leeft verder voort als titel van een muzikale impressie van Jack Bulterman, met zang van Marcel Thielemans en collega's. Vanzelfsprekend dient 'Rue des Radis' als titelstuk van deze Ramblers-cd, die voor menigeen een nostalgische opsteker zal zijn. Belangrijker is echter dat we door dit initiatief weer eens een indruk van het hoge muzikale niveau waarop daar in Brussel destijds door de Ramblers gemusiceerd werd, met - voor wat mij betreft - trompettist/arrangeur Ferry Barendse in de hoofdrol en mooi drumwerk van Kees Kranenburg en gitarist Wim Sanders en.... welnee, héél de band is favoriet !

Lex Lammen

Heeft u jazznieuws?
Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

FESTIVALS

INT. JAZZFESTIVAL ENSCHEDE

Binnenstad, Enschede

21 tot en met 24 mei 2010

(<http://www.ijfe.nl>)

Met onder anderen: Sonic Blast Big Band, Martijn van Iterson, The Ploctones, Jan Menu, Dutch Big Band Contest, Fay Claassen & Paul Heller, Yuri Honing Wired Paradise, Eric Vloeimans, Captain Hook en Wicked Jazz Sounds.

JAZZ IN DUKETOWN

Binnenstad, 's Hertogenbosch

21 tot en met 24 mei 2010

(<http://www.jazzinduketown.nl>)

Met onder anderen: Eric Vloeimans' Gatecrash, 4 beat 6, Werner Janssen Quartet + Lydia van Dam, Franz von Chossy Trio, Erik Truffaz & Malcolm Braff Duo, Bernard Berkhout Swing Orchestra, Amina Figarova, Deborah Carter met Efraim Trujillo, Tom Beek Quartet, Nils Wogram Septet, Ferdinand Povel/John Marshall, Bart Lust Quintet, Barnicle Bill en de Pocket Brass Band.

BRUSSELS JAZZ MARATHON

Binnenstad, Brussel

29, 30 mei 2010

(<http://www.brusselsjazzmarathon.be>)

Met onder anderen: Louis Fravre Trio, Massot Florizoone Horbaczewski, Jef Neve, Jan Muës Quartet, Ben Sluijs Duo, Fred Delplancq Trio, Philip Catherine 'Organ Trio' feat. Charlier-Sourisse, Nathalie Lories Trio met Bert Joris & Strings en het Greg Lamy Quartet.

MEER JAZZ FESTIVAL

Raadhuisplein, Hoofddorp

28 tot en met 30 mei 2010

(<http://www.meerjazz.nl>)

Met onder anderen: Trio Johan Clement, Barnicle Bill Trio presenteert John Engels 75 jaar, Alexander Beets Quartet met Rik Mol, Nationaal Big Band Concours, Deko Motion, Bernhard Berkhout's Swing Orchestra, Cubop City Big Band, Witmer Trio, Monica Akihary & Mike del Ferro en Trio Bert Lochs & Lydia van Dam.

DINANT JAZZ NIGHTS 2010

Dinant

16 tot en met 21 juli

(<http://www.dinantjazznights.org>)

Met onder anderen: Manu Katché, Dee Dee Bridgewater, David Sanborn, Joey DeFrancesco, Steve Gadd, Jan Garbarek en de wedstrijd Jong Jazz Talent.

NIEUWS

GRETCHEN PARLATO ZET PERSONFERENTIE NORTH SEA JAZZ FESTIVAL LUISTER BIJ

De Amerikaanse zangeres Gretchen Parlato geeft 11 juli een concert op het North Sea Jazz Festival in Rotterdam. Tijdens de persconferentie waarin 28 april het programma van dat festival bekend werd gemaakt, nam ze daar met een kort optreden alvast een voorschot op. (Foto: Joke Schot)

Huub Klompenhouwer overleden

Jazzliefhebber Huub Klompenhouwer is 12 april op 61-jarige leeftijd aan de gevolgen van darmkanker overleden. Hij werkte aanvankelijk als journalist. Voor voornamelijk Noord-Hollandse kranten maakte hij jazzrecensies. Later maakte de Edammer de overstap naar het beurswezen. Jarenlang was Klompenhouwer als vrijwilliger actief bij jazzclub Mahogany Hall. Daar leefde hij zich uit in een van zijn hobby's: fotografie. Veel opnamen werden in de kleedkamer van de club gemaakt. Op het 'afscheidsevenement' in de Grote Kerk in Edam werd aan bezoekers het boek 'Huub Klompenhouwer, gedichten en foto's van een levensgenieter' aangeboden. Daarin staat onder meer een selectie van zijn jazzfoto's. Die zijn ook te vinden op de site www.huubklompenhouwer.nl.

FESTIVALS

Zangeres Mirjam van Dam is met haar programma 'ELLA' in Amersfoort te zien. (Foto: Mariette Ciggaar)

AMERSFOORT JAZZ FESTIVAL

**Binnenstad, Amersfoort
7 tot en met 9 mei 2010**

(<http://www.keistadjazz.nl>)

Met onder anderen: Thijs Borsten, Trio Peter Beets, Rita Reys, The Beets Brothers & Piet Noordijk feat. Rik Mol, Sanna van Vliet, Bas van Lier 3 & The Dutch Jazz Diva's, Licks & Brains Big Band olv Rolf Delfos, Jazz Orchestra of the Concertgebouw & Oleta Adams, Mirjam van Dam (ELLA!) en Big Band on the Move feat. Leo Janssen & Derek Watkins.

Het festival is ook via internet te volgen op www.amersfoortjazzfm.nl en in Amersfoort e.o. in de ether op 107.2 FM.

SCHELDE JAZZ FESTIVAL

**Diverse locaties, Terneuzen
28 tot en met 30 mei 2010**

(<http://www.scheldejazz.nl>)

Met onder anderen: Jan Akkerman, Philip Catherine, Bert van den Brink, Jules Deelder, Rony Verbiest, Ruben Hoeke en Joep Peeters.

JAZZWEEKEND BERGEN OP ZOOM

**Binnenstad, Bergen op Zoom
26 tot en met 30 mei 2010**

(<http://www.jazzbergenopzoom.nl>)

Met onder anderen: de Cubop City Big Band, de Eric Ineke JazzXpress, Martin Fondse Starvinsky Orkestar, Frank Robertscheuten en het Rossano Sportiello Quintet.

JAZZ BY DUURSTED

**Binnenstad, Wijk bij Duurstede
5 juni 2010**

(<http://www.jazzbyduurstede.nl>)

Met onder anderen: Anton Goudsmit & The Ploctones, Rob van der Wouw en Jazz Connection.

NIEUWS

Opera Corrie van Binsbergen eind mei in première

In Brugge gaat 20 mei de opera 'Over de bergen' van Corrie van Binsbergen (muziek) en Josse de Pauw (tekst) in première. Het is een opera 'over verlangen dat nooit zal ophouden'. Aan de opera werken sopraan Claron McFadden en de ritmesectie van de formatie Corrie en de Grote Brokken mee. Ook saxofonist David Kweksilber, trompettist Bart Maris, trombonist Joost Buis, drummer Arend Niks en gitariste Corrie van Binsbergen zelf zijn in de productie te horen. In totaal werken zestien musici aan 'Over de bergen' mee. De opera is ook te zien in Brussel, Antwerpen, Amsterdam, Den Haag en Kortrijk. "Het raakt zeker aan jazz, of het dat ook is weet ik niet," zegt Van Binsbergen in een mail. "Het is in elk geval muziek en ik denk dat het heel bijzonder gaat worden!"

(www.corrievanbinsbergen.com)

MCN lanceert website Muziekencyclopedie.nl

Het Muziek Centrum Nederland (MCN) heeft eind april een nieuwe digitale bron van informatie over de Nederlandse muziek op het internet gezet: www.muziekencyclopedie.nl. De website is de grootste online muziekencyclopedie van Nederland. In de encyclopedie staan duizenden biografieën en discografieën, contactinformatie, foto's en ander materiaal van Nederlandse bands, muzikanten, ensembles, orkesten en componisten. Op dit moment heeft de informatie vooral betrekking op popmuziek. Maar de site zal op korte termijn worden uitgebreid met honderden lemma's van musici en groepen uit met name de Nederlandse jazz, wereld, klassieke en hedendaagse muziek.

Weer North Sea Jazz Festival for Kids

Voorafgaand aan het North Sea Jazz Festival is er ook dit jaar weer een North Sea Jazz Festival for Kids in Lantaren/ Venster te Rotterdam. Het festival is deze keer op zondagmiddag 4 juli. Op het programma staan de muziekvoorstelling 'Miles en Tram 7', Kuenta i Tambú (een percussieconcert), het Gipsy Trio de Rijke, de Jazz Juniors, de Jazz Kidz en het Music Matters Brassbandschool.

Deelnemers Dutch Big Band Contest Enschede bekend

Aan de komende Dutch Big Band Contest tijdens het Internationaal Jazz Festival Enschede doen de volgende bigbands mee: Sonic Blast, Basement Big Band, Far East Jazz Orchestra, Exposure, Fraggie Jazz Orchestra, Bigband Big Time, Joint Venture, Bigband Enterprise, Stageband, Tilburg Bigband, Bigband Friesland, Bigband Allostria, UTMost Bigband, Suki Bigband, Residence Bigband en de Small Town Big Band. De bands zijn in twee categorieën ingedeeld. Categorie b treedt op 23 mei aan, categorie a op 24 mei. Ook is er een speciale competitie voor jeugdorkestren.

GELD VERDIENEN MET JAZZ...

Toen drummer **Earl Palmer** door een clubeigenares eens flink onder druk werd gezet om voor een lager bedrag met zijn kwintet te komen spelen, deed hij haar het volgende voorstel: "Bel eerst eens een installatiebedrijf en vraag wat het kost om op zaterdagavond vijf loodgieters voor vier uur in te huren. Ik doe het voor de helft van de prijs!"

ingezonden mededeling

JAZZ IMPULS

dubbelconcerten

Voor de pauze:-1 / Na de pauze:-2

1. Bert van den Brink/ Maria Markesini
2. Maria Markesini/Bert van den Brink
09-05-10 - Musis Sacrum - Arnhem
1. Carlo de Wijs met KeyJay@LAB
2. KeyJay@LAB & World Voices
28-05-10 - De Meervaart - Amsterdam (mett: Do)
1. Piet Noordijk & Peter Beets
2. The Beets Brothers met Piet Noordijk
20-05-10 - Theater De Stoep - Speijkenisse
29-05-10 - Schouburg De Kring - Roosendaal
1. Mike del Ferro Trio
2. Monica Akihari Kwartet
30-05-10 - Meer Jazz Festival - Hoofddorp
1. State of Monc met 'Nu-Jazz'
2. State of Monc & Ben van den Dungen
14-05-10 - Schouburg Almere - Almere
30-05-10 - Meer Jazz Festival - Hoofddorp
1. Trio Bert Lochs
2. Lydia van Dam Kwartet
30-05-10 - Meer Jazz Festival - Hoofddorp

WWW.JAZZIMPULS.NL

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzblad voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden (jazzflits@gmail.com). **Eindredactie:** Lo Reizevoort en Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Paul Blair (New York), Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo en Jan J. Mulder. **Fotografie:** Tom Beetz, Jaap van de Klomp en Joke Schot. **Bijdragen:**

JAZZFLITS behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Nieuwsdienst:** De nieuwsredactie van **JAZZFLITS** levert nieuwsberichten aan de bladen Jazzmozaïek en Jazz Bulletin, en aan de website www.twitter.com/jazzflits. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. **JAZZFLITS-website:** Henk de Boer. Het **JAZZFLITS-logo** is ontworpen door Remco van Lis. **Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.**

r_cO_o_n_t_e_r_d_a_m_i_s_p_e_s

van Peter J. Korten

MEI 2010

Carla Bley speelt op dinsdag **4 mei** in Lantaren/Venster. Dat is wel heel kort na het verschijnen van deze JazzFlits, maar hopelijk zijn er nog kaarten beschikbaar. De pianiste nodigde ook de Italiaanse trompettist Paolo Fresu uit, een fenomeen! Verder Steve Swallow, haar partner met zijn zoemende basgeluid, Andy Sheppard op saxofoon en Billy Drummond op drums.

Vrijdag **7 mei** in De Doelen: **Trio Tander, Vloeimans en Van Vliet**. De zangeres werkt al een tijdje met trompettist Eric Vloeimans, eerst als duo maar nu ook met pianist Jeroen van Vliet. Drie lyrische geesten bij elkaar.

Het **Bodurov Trio en Margriet Sjoerdsma** spelen vrijdag **14 mei** in De Doelen. Het trio van Dimitar Bodorov is energiek en dynamisch en Bodorov laat gelukkig in zijn spel altijd horen dat hij uit Bulgarije komt. Ze begeleiden zangeres Margriet Sjoerdsma.

Kenny Garrett komt vrijdag **21 mei** naar Lantaren/Venster. Als je deze altist eenmaal live hebt gezien, wil je het nooit meer missen. Hij neemt Johnny Mercer (orgel), Kohna Kashu (bas) en Nathan Webb (drums) mee.

Yuri Honing. (Foto: Speer fotografie)

Op zaterdag **22 mei** treedt het **Yuri Honing Acoustic Quartet** op in Lantaren/Venster. De saxofonist heeft een ijzersterke band: Wolfert Brederode op piano, Frans van der Hoeven op bas en Joost Lijbaart op drums. Honing en Lijbaart werkten onlangs samen op de cd 'White Tiger'. Deze cd is een aanrader voor liefhebbers van progressieve elektrische jazz (zie ook de bespreking van Frank Huser elders in deze JazzFlits). Voor de akoestische versie: kom naar het concert!

Zaterdag **29 mei** is de **Dutch Jazz Competition** in Lantaren/Venster. De deelnemers van de halve finale zijn nog onbekend, maar het concert is gratis. De finale zal plaatsvinden op het North Sea Jazz Festival.